

תת"ע (תל אביב) 3190-02-24 - מדינת ישראל נ' נור דין אבו קאשף

תת"ע (תל-אביב-יפו) 3190-02-24 - מדינת ישראל ע"י נ' נור דין אבו קאשף ע"שלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 3190-02-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד פנדו

נגד

נור דין אבו קאשף ע"י

ב"כ עו"ד קישאוי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[25.06.2024]

כבוד השופטת שרית קריספין

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום, בשל טענה מקדמית של "הגנה מן הצדק".

עובדות המקרה

ביום 13.2.24, הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא תעודת ביטוח תקפה, שנעברו, לכאורה, ביום 5.2.24, עת נהג ברכב בצומת הרחובות דרך השבעה- המכתש בחולון, אף שנפסל מנהיגה למשך 5 ימים, ביום 1.2.23, על פי החלטת בית משפט, שהובאה לידיעת המבקש ביום 6.12.23.

תמצית טענות הצדדים

ב"כ המבקשת עותר לביטול כתב האישום, מן הטעם של "הגנה מן הצדק" וזאת נוכח העובדה כי המבקש לא הועבר לחקירה כאשר נעצר, אף כי הכחיש את המיוחס לו וזאת בניגוד לנוהל המשטרתי, שלא צורף לבקשה, הקובע כי במקרה של חשד לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בשעות בהן מזכירות בתי המשפט לתעבורה זמינה, מחייבת בירור על אתר של טענות הנהג שנעצר.

ב"כ המבקש, הפנה למספר פסקי דין לתמיכה בטענותיו וטען כי התנהלות המשיבה פגעה ביכולתו של המבקש לנהל הליך הוגן, הייתה חובה לחקור אותו תחת אזהרה, בטרם הגשת כתב האישום וזאת נוכח חומרת העבירה וכי עוצמת הפגיעה בזכויות המבקש, מחייבת ביטול כתב האישום.

המשיבה מצידה, התנגדה לבקשה וטענה כי על פי האמור בסעיף 239א (א) לחוק סדר הדין הפלילי, אין חובה לחקור תחת אזהרה בעבירות תעבורה, למעט, כאשר מדובר בגרם תאונת דרכים.

עוד נטען, כי המבקש היה מיוצג עת נדון על ידי בית המשפט בתיק הפסילה, 8347-06-23 ולכן, לא ברור איזו טענת הגנה יכול היה לעלות, גם אם היה נחקר תחת אזהרה.

עוד נטען, כי לפי המבחנים שנקבעו בפסק דין בעניין בורוביץ, אין המדובר בהתנהגות פסולה או התעמרות של הרשות במבקש ולא הוצגו כל תימוכין לטענה כי בפעולת המשיבה היו טעמים פסולים כלשהם, כנדרש להוכחת "הגנה מן הצדק", כפי שנקבע בפסיקה. לפיכך, התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה.

לאחר שבחנתי טיעוני הצדדים והפסיקה הרלוונטית, סבורה אני כי דין הבקשה להידחות. בית המשפט העליון קבע בע"פ 4855/02, מדינת ישראל נ' בורוביץ (אליו התייחס גם ב"כ המבקש בטיעוניו), כי טענת "הגנה מן הצדק", תתקבל אך לעיתים נדירות:

"ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך-כלל יידרש הנאשם להראות שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגותו הנפסדת של הרשויות לבין הפגיעה בזכויותיו, עם זאת אין לשלול אפשרות שהפגיעה בתחושת הצדק וההגינות תיחס לא להתנהגות שערורייתית של הרשויות, אלא למשל לרשלנותן, או אף לנסיבות שאינן תלויות ברשויות כל-עיקרן אך המחייבות, ומבססות, בבירור את המסקנה כי במקרה הנתון לא יהיה ניתן להבטיח לנאשם קיום משפט הוגן, או שקיומו של ההליך הפלילי יפגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות. אך נראה כי מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר". באותו מקרה נקבע מבחן משולש לבחינת טענת "הגנה מן הצדק", אשר ממשיך להנחות את בתי המשפט גם לאחר עיגון הדוקטרינה בחוק סדר הדין הפלילי:

"יש לבחון בשלב הראשון מהם הפגמים שנתגלו בהליך המשפטי שננקט כנגד הנאשם ומהי עוצמתם; בשלב השני יש לקבוע האם ניתן לקיים את ההליך הפלילי, בצורה הוגנת וצודקת, חרף הפגמים שנתגלו בו. בשלב זה על בית המשפט לאזן בין האינטרסים הרלוונטיים השונים תוך התחשבות בנסיבות כל מקרה ומקרה והתייחסות, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם, למידת הפגיעה ביכולתו להתגונן כראוי ולמידת אשמתה של הרשות. בשלב השלישי על בית המשפט לבדוק, במידה והשתכנע כי ההליך אכן נוהל באופן אשר נוגד את עקרונות הצדק וההגינות, האם ניתן לנקוט באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול כתב-האישום על-מנת לרפא את הפגמים." (ראו ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור ([פורסם בנבו], 4.9.2007); פרשת בורוביץ, 807-808).

בדיקת נסיבות המקרה שבפני, על פי המבחן המשולש לעיל, מביאה למסקנה כי אין כל הצדקה לביטולו של ההליך המתנהל כנגד המבקש, מהטעם של "הגנה מן הצדק".

אין כל חובה לחקור תחת אזהרה בטרם הגשת כתב אישום בגין העבירה שבפני וגם אם קיים נוהל משטרת, המנחה את השוטרים כיצד לפעול במקרה זה, לא ייתכן חולק, כי נוהל משטרת אינו יכול ליצור מציאות משפטית חדשה, שאינה קיימת בחקיקה עצמה.

ככל ויש למבקש טענת הגנה כלשהי, גם בנסיבות המתוארות על ידי המשיבה בתגובתה- מתן פסק דין בנוכחות בא כוח מטעמו של המבקש, הרי שלא מצאתי שיש פגיעה כלשהי בזכויותיו, באם תשמע אותה טענת הגנה בבית המשפט, במהלך הליך שמיעת ראיות.

למעלה מן הצורך, גם אם הייתה מתקבלת טענה של פגיעה בזכויות המבקש ולא כך הוא- הרי שהמרחק בין הפגיעה הלכאורית לבין ביטול כתב האישום הנו רב מאוד ובלתי סביר, גם על פי תורת ה"בטלות היחסית". לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה למחיקת כתב האישום. ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, במעמד הצדדים.